

Przeczytaj w tym wydaniu:

- > MF rezygnuje z opodatkowania niewykorzystanych bonów
- > Nagroda rzeczowa to nie rabat ilościowy
- > Premia za polecenie nowego klienta jako nagroda związana ze sprzedażą premiową
- > Rabat pośredni kosztem uzyskania przychodu
- > Koszty usług pośrednictwa w sprzedaży z limitem w podatku dochodowym
- > Nagroda w konkursie dla przedsiębiorcy z 10% podatkiem
- > Wyjazd turystyczny dla klientów firmy poza procedurą VAT marża
- > Wydatki na CSR z prawem do odliczenia VAT
- > Pośredni związek wydatków promocyjnych z czynnościami opodatkowanymi nie zawsze wystarcza do odliczenia VAT

> MF rezygnuje z opodatkowania niewykorzystanych bonów

W poprzednim newsletterze podatkowym informowaliśmy o planowanych zmianach do Ustawy o VAT w zakresie opodatkowania bonów różnego przeznaczenia. Ustawodawca zamierzał opodatkować niewykorzystaną wartość bonu, jeżeli wynagrodzenie za taki bon zatrzymywałby sprzedawca. Zamyśl ten nie wytrzymał jednak konfrontacji z krytyką przedsiębiorców wskazujących na praktyczne trudności z implementacją tego rozwiązania, w związku z czym Ministerstwo Finansów ostatecznie zrezygnowało z tego pomysłu.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (druk nr 2904)

> Nagroda rzeczowa to nie rabat ilościowy

Spółka trudniąca się handlem nasionami oraz środkami ochrony roślin zapytała o skutki podatkowe akcji promocyjnej skierowanej do jej klientów polegającej na przekazywaniu przez spółkę w ramach transakcji dodatkowych produktów z oferty spółki bądź towarów zakupywanych przez spółkę specjalnie na potrzeby organizowanej promocji. Podatnik wyraził przekonanie, iż czynność przekazania nabywcom dodatkowych produktów nie rodzi żadnych konsekwencji podatkowych, gdyż otrzymywane przez klientów towary stanowią formę rabatu towarowego. Ze stanowiskiem podatnika nie zgodził się kolejno organ oraz sąd administracyjny. Obie instytucje zgodnie stwierdziły, że w opisanym przypadku nie dochodzi do sprzedaży towaru z rabatem skutkującym obniżeniem ceny zakupu, ale do wydania nagrody w ramach sprzedaży premiowej. Wiąże się to z powstaniem po stronie nabywców przychodu z tytułu nieodpłatnych świadczeń, który może korzystać ze zwolnienia z podatku dochodowego, o ile spełnione zostaną warunki wymienione w art. 21 ust. 1 pkt 68 Ustawy o PODOF.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20.09.2018 r. (sygn. III SA/Wa 4134/17; orzeczenie nieprawomocne)

> Premia za polecenie nowego klienta jako nagroda związana ze sprzedażą premiową

Dystrybutor luksusowych produktów, w celu zwiększenia sprzedaży oferowanych produktów, wprowadził program rabatowo-loyalnościowy, który oprócz przyznawania uczestnikom możliwości zakupu towarów po

obniżonych cenach przewiduje również wypłatę jego uczestnikom premii pieniężnej za polecenie innym osobom uczestnictwa w tym programie. Wysokość premii dla uczestnika „polecającego” jest kalkulowana jako określony procent ceny pierwszego zakupu dokonanego przez nowego uczestnika, którego polecił beneficjent nagrody. Podatnik zapytał organ podatkowy o konsekwencje podatkowe wypłaty tego typu świadczeń. W otrzymanej odpowiedzi organ stwierdził, że nagrody przyznawane klientom podatnika w ramach programu lojalnościowego za polecenie jego oferty stanowią nagrody związane ze sprzedażą premiową, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 68 Ustawy o PODOF, w związku z czym mogą korzystać ze zwolnienia podatkowego pod warunkiem, że jednorazowo wartość takiej nagrody nie przekracza 760 PLN (obecnie 2.000 PLN).

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29.08.2018 r. (sygn. III SA/Wa 3493/17; orzeczenie nieprawomocne)

> Rabat pośredni kosztem uzyskania przychodu

Producent herbaty zamierza udzielać sklepom sprzedającym jego produkty tzw. „rabaty pośrednie” w formie zwrotu części ceny towarów zapłaconych przez sklepy dystrybutorom. Wysokość rabatów jest uzależniona od wysokości obrotów realizowanych przez sklep na towarach producenta. Ten nie dokonuje transakcji bezpośrednio ze sklepami, w szczególności nie sprzedaje im swoich wyrobów, w związku z czym producent nie wystawia na sklepy żadnych faktur VAT, w których mógłby uwzględnić przedmiotowe rabaty.

Podatnik zadał pytanie o sposób rozliczenia udzielanych rabatów pośrednich na gruncie podatku dochodowego od osób fizycznych.

W udzielonej odpowiedzi organ podatkowy potwierdził stanowiska podatnika, zgodnie z którym kwota rabatu pośredniego wypłacanego sklepom stanowić będzie dla wnioskodawcy koszt uzyskania przychodu z działalności gospodarczej. Organ zgodził się z podatnikiem, że przyznanie rabatu pośredniego nie rodzi skutków po stronie przychodów, gdyż rabat ten nie stanowi bonifikaty czy też skonta, pomniejszającego przychód z działalności gospodarczej.

Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 08.08.2018 r. (sygn. 0112-KDIL3-3.4011.262.2018.1.AK)

> Koszty usług pośrednictwa w sprzedaży z limitem w podatku dochodowym

Od dnia 1 stycznia b.r. obowiązuje przepis art. 15e Ustawy o PDOP ograniczający wysokość kosztów uzyskania przychodów z tytułu nabycia określonych usług niematerialnych od podmiotów powiązanych. Katalog usług objętych limitem nie ma charakteru zamkniętego, gdyż oprócz wskazanych wprost usług doradczych, badania rynku, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych ubezpieczeń i gwarancji, ustawodawca postanowił wyłączyć z kosztów podatnika odpowiednią część kosztów „usług o podobnym charakterze” do wyżej wymienionych. Wyrażenie to daje organom podatkowym pole do „wykazania się” przy ustalaniu świadczeń objętych wskazanym limitem, pozostawiając jednocześnie podatników w stanie niepewności co do prawidłowości przeprowadzonych rozliczeń podatkowych. Ci drudzy mieli nadzieję, że przy wykładni analizowanej regulacji, będą mogli bazować na dotychczasowej linii interpretacyjnej organów podatkowych w zakresie opodatkowania

podatkiem u źródła płatności za rzecz podmiotów zagranicznych, gdyż katalog płatności podlegających opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym mieści w sobie również usługi wymienione w art. 15e ust. 1 pkt 1 Ustawy o PDOP.

Okazało się jednak, że organy podatkowe, to samo wyrażenie, inaczej interpretowały dotychczas w sprawach dotyczących podatku u źródła, natomiast w sposób odmienny rozumieją obecnie w ramach podejmowanych rozstrzygnięć w przedmiocie ustalenia zakresu usług objętych limitem w zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów.

Przykładem jest interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 12.07.2018 r. (sygn. KDIB1-2.4010.230.2018.1.MM), w której organ podatkowy uznał, że usługi pośrednictwa w sprzedaży, jako usługi o podobnym charakterze do usług reklamowych, podlegają ograniczeniom przewidzianym dla usług niematerialnych. Tymczasem, na gruncie podatku u źródła dominował pogląd, iż płatność z tytułu nabycia usług pośrednictwa handlowego od kontrahenta zagranicznego nie podlega opodatkowaniu tym podatkiem. Dla przykładu warto przytoczyć następujący fragment interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 14.07.2016 r. (sygn. IBPB-1-2/4510-645/16/BG): *„uzyskiwane przez podmioty zagraniczne przychody osiągnane z tytułu usług pośrednictwa w sprzedaży nie zostały literalnie wymienione jako podlegające opodatkowaniu „podatkiem u źródła”, jak również nie sposób uznać ich za przychody ze świadczeń o charakterze podobnym do świadczeń doradczych, księgowych, badania rynku, usług prawnych, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, usług rekrutacji pracowników i pozyskiwania personelu, gwarancji i poręczeń.”*

Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 12.07.2018 r. (sygn. KDIB1-2.4010.230.2018.1.MM)

> Nagroda w konkursie dla przedsiębiorcy z 10% podatkiem

Organy podatkowe nie dają się przekonać do opodatkowania 10% zryczałtowanym podatkiem nagród wydawanych przedsiębiorcom w konkursach, pomimo że interpretacje indywidualne w tym zakresie są coraz częściej uchylane przez sądy administracyjne. Kolejnym przykładem jest wyrok WSA w Warszawie w sprawie skargi na interpretację indywidualną zakładu ubezpieczeniowego, który w ramach organizowanych przedsięwzięć przewidujących wydanie nagród najlepszym agentom, zamierzał pobierać od tych nagród 10% podatek. W opinii organu interpretacyjnego, nagroda otrzymywana przez przedsiębiorcę stanowi przychód ze źródła działalność gospodarcza, który ów przedsiębiorca winien opodatkować we własnym zakresie, w związku z czym, w tej sytuacji, zakład ubezpieczeniowy nie jest zobowiązany jako płatnik do poboru 10% podatku od wartości nagrody. Innego zdania był sąd administracyjny, który przyznał rację podatnikowi.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 03.08.2018 r. (sygn. III SA/Wa 3132/17; orzeczenie nieprawomocne)

> Wyjazd turystyczny dla klientów firmy poza procedurą VAT marża

Z wnioskiem o interpretację wystąpił producent wyrobów sanitarnych, który w celu

zwiększenia obrotu jego wyrobami organizuje swoim klientom, którzy osiągnęli określony poziom zakupów w danym okresie, wyjazdy o charakterze turystycznym. Spółka wskazała przy tym, iż organizując te wydarzenia nabywa towary i usługi od innych podatników we własnym imieniu. Składając wniosek zamierzała potwierdzić swoje prawo do odliczenia VAT z tytułu wydatków ponoszonych na organizację przedmiotowych wyjazdów. W wydanej interpretacji organ odmówił jednak spółce tego prawa, wskazując na treść przepisu art. 119 ust. 4 Ustawy o VAT, który wyłącza prawo do odliczania VAT od wydatków ponoszonych na świadczenie usług turystycznych opodatkowanych na zasadzie specjalnej procedury VAT marża, która jest obligatoryjna w przypadku świadczenia usług turystyki na warunkach takich jak opisane przez podatnika we wniosku o interpretację.

Interpretacja organu została zaskarżona przez podatnika do sądu administracyjnego pierwszej instancji, który przyznał spółce rację. Sąd zwrócił uwagę organowi, że ten nie uwzględnił części okoliczności faktycznych przedstawionych we wniosku, które mają w opinii sądu kluczowe znaczenia dla podjętego rozstrzygnięcia, a w szczególności fakt, że skarżąca nie jest biurem podróży, czynności organizacji wyjazdów wykonuje tylko dla własnych klientów osiągających odpowiedni pułap zakupów i bez odpłatności z ich strony, oraz cel wyjazdów, który z perspektywy Spółki nie miał charakteru stricte turystycznego, lecz służył zwiększaniu sprzedaży tego podatnika. Sąd zauważył ponadto, że warunkiem stosowania procedury VAT marża jest nabywanie towarów i usług dla bezpośredniej korzyści turysty, podczas gdy sąd dostrzegł taką korzyść również po stronie podmiotu organizującego wyjazd.

W odpowiedzi na złożoną przez Organ skargę kasacyjną NSA podtrzymał co prawda wyrok sądu pierwszej instancji uchylający wydaną

interpretację, jednak dostrzegł wiele wad uzasadnienia tego wyroku. W opinii sądu kasacyjnego organ bezpodstawnie uznał, że świadczenie realizowane przez podatnika podlega opodatkowaniu w procedurze VAT marża jako usługa turystyki. Sąd ten wskazał na treść przepisu art. 119 ust. 3 pkt 2 Ustawy o VAT, z którego wynika, iż jednym z warunków stosowania procedury VAT marża jest nabywanie towarów i usług „na rzecz nabywcy usługi.” Warunek ten w analizowanym przypadku nie został spełniony, czego nie dostrzegł zarówno organ jak i sąd pierwszej instancji. Zdaniem NSA, skarżąca dokonując nabyć towarów i usług od innych podatników dla zorganizowania imprezy wyjazdowej jako nagrody, którą przeznacza dla swoich klientów, nie działała na rzecz tych klientów, lecz na własną rzecz. W konsekwencji, wobec niespełnienia warunku działania na rzecz nabywcy usługi, przedmiotowe świadczenie nie podlega opodatkowaniu VAT z zastosowaniem szczególnej procedury VAT marża, co uprawnia producenta do odliczenia VAT od wydatków ponoszonych na organizację analizowanych wyjazdów.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14.06.2018 r. (sygn. II FSK 1673/16)

> Wydatki na CSR z prawem do odliczenia VAT

Działania z obszaru CSR stanowiące integralną część strategii funkcjonowania przedsiębiorstwa produkcyjnego, której celem jest m.in. pozytywny wkład w społeczność lokalną miejsc prowadzenia działalności, tworzenie więzi pomiędzy pracownikami a podatnikiem (oraz ich rodzinami) czy też pozyskiwanie nowych pracowników, jeżeli działania te nie służą niesieniu bezinteresownej pomocy osobom trzecim, mają zdaniem sądu administracyjnego pośredni związek z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą. Sąd

zwrócił przy tym uwagę, iż intencją podejmowanych przez przedsiębiorców działań z zakresu społecznej odpowiedzialności biznesu jest w szczególności popularyzacja marki i kształtowanie pozytywnego wizerunku, stąd wpływają na sprzedaż opodatkowaną VAT, wypełniając tym samym podstawowy warunek uprawniający do odliczenia podatku VAT związanego z wydatkami ponoszonymi na te niestandardowe działania o charakterze marketingowym.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25.04.2018 r. (sygn. III SA/Wa 2348/17; orzeczenie nieprawomocne)

> Pośredni związek wydatków promocyjnych z czynnościami opodatkowanymi nie zawsze wystarcza do odliczenia VAT

Gmina wystąpiła z zapytaniem o prawo do odliczenia VAT z tytułu wydatków ponoszonych na działania promujące Gminę, wskazując, iż oprócz działań realizowanych w ramach wypełniania obowiązków publicznoprawnych, pozostających poza zakresem opodatkowania VAT, oraz czynności opodatkowanych ale zwolnionych z VAT (np. wynajem lokali na cele mieszkalne) Gmina wykonuje również czynności opodatkowane VAT (jak np. sprzedaż działek budowlanych, wynajem powierzchni reklamowych). Z uwagi na fakt, iż Gmina nie jest w stanie przyporządkować tych wydatków bezpośrednio do konkretnego rodzaju działalności, tj. wyłącznie opodatkowanej VAT albo wyłączenie zwolnionej z VAT albo wyłącznie niepodlegającej opodatkowaniu VAT, Gmina rozważyła częściowe odliczenie VAT z faktur za nabywane usługi promocji

Gminy z uwzględnieniem tzw. przewspółczynnika (art. 86 ust. 2a Ustawy o VAT) oraz współczynnika VAT (art. 90 ust. 2 Ustawy o VAT). Związku dokonywanych zakupów usług promocyjnych Gminy z wykonywanymi czynnościami opodatkowanymi nie dostrzegł sąd administracyjny, podobnie jak organ, który wydał zaskarżoną przez Gminę interpretację. Sąd zauważył, że promując swoją jednostkę samorządową Gmina nie działa w celu reklamy swoich towarów czy też usług oraz nie dąży do realizacji zysku (jak przedsiębiorca), w efekcie czego podejmowane działania promocyjne mają zbyt luźny związek z działalnością opodatkowaną Gminy, aby można było mówić o spełnieniu warunków uprawniających do odliczenia VAT.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10.07.2018 r. (sygn. III SA/GI 247/18; orzeczenie nieprawomocne

Opracowanie

JKDP Kancelaria Doradztwa Podatkowego

Jerzy Kuprianowicz

doradca podatkowy nr wpisu 11980

Dane kontaktowe

ul. Św. Andrzeja Boboli 93 lok. 111

15-649 Białystok

tel.: +48 504-405-304

biuro@jkdp.pl

www.jkdp.pl

Chcesz otrzymywać ten Newsletter na e-mail?

Zapisz się na stronie www.jkdp.pl

Zapraszamy

Przedmiotowy Newsletter ma charakter bezpłatny i jest dostępny dla użytkowników poczty e-mail, którzy potwierdzili chęć otrzymywania Newslettera oraz nie prowadzą działalności konkurencyjnej względem autora niniejszego opracowania (tj. usług doradztwa podatkowego).

Przedstawiona treść Newslettera nie stanowi porady ani opinii podatkowej w rozumieniu ustawy o doradztwie podatkowym.